

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק א

א דְבַר־יְרֵמְיָהוּ בֶן־חֶלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנַתוֹת בְּאֶרֶץ
בְּנֵי־מִן: ב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בְּיָמֵי יְאֹשִׁיָּהוּ בֶן־אֲמוֹן
מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ: ג וַיְהִי בְּיָמֵי יְהוִיָּקִים
בֶּן־יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תָּם עֲשֵׂת־יְעֶשְׂרֵה שָׁנָה
לְצִדְקִיָּהוּ בֶן־יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי: ד וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ה בְּטָרִם אֶצּוּרָךְ אֶצְרָךְ
בַּבֶּטֶן יַדְעֲתִיךָ וּבְטָרִם תֵּצֵא מֵרַחֲם הַקֹּדֶשׁ שִׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם
נִתְּתִיךָ: ו וְאָמַר אֲתָה אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה לֹא־יַדְעֲתִי דְבַר
כִּי־נֶעַר אֲנֹכִי: ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תֹּאמַר נֶעַר אֲנֹכִי כִי
עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֶשְׁלַחְךָ תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ תִּדְבֹר:
ח אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אֲתָךְ אֲנִי לְהַצִּילְךָ נְאֻם־יְהוָה:
ט וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה

נָתַתִּי דְבַרִּי בְּפִיךָ: י רְאֵה הַפְּקֹדֶתִיךָ וְ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם
 וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוֹשׁ וְלְנִתּוּץ וְלִהְיֹאבִיד וְלִהְרוֹס לְבָנוֹת
 וְלִנְטוּעַ: יא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מֶה־אַתָּה רְאֵה
 ירְמִיָּהוּ וְאֹמַר מִקֵּל שָׁקַד אֲנִי רְאֵה: יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 הִיטַבְתָּ לְרְאוֹת כִּי־שָׁקַד אֲנִי עַל־דְּבַרִּי לַעֲשׂוֹתוֹ: יג וַיְהִי
 דְבַר־יְהוָה וְ אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר מֶה אַתָּה רְאֵה וְאֹמַר סִיר
 נְפוּחַ אֲנִי רְאֵה וּפָנָיו מִפְּנֵי צְפוֹנָה: יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ: טו כִּי וְ הִנְנִי קֹרֵא
 לְכָל־מְשֻׁפְּחוֹת מַמְלָכוֹת צְפוֹנָה נְאֻם־יְהוָה וּבָאוּ וּנְתָנוּ אִישׁ
 כְּסָאוֹ פֶתַח וְ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל
 כָּל־עָרֵי יְהוּדָה: טז וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטִי אוֹתָם עַל כָּל־רַעְתָם
 אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי
 יְדֵיהֶם: יז וְאַתָּה תִּאָזֵר מִתְּנִיךָ וְקָמְתָּ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
 כָּל־אֲשֶׁר אֲנֹכִי אֹצֵר אֶל־תַּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אַחַתְךָ לְפָנֵיהֶם:
 יח וְאֲנִי הִנֵּה נִתְּתִיךָ הַיּוֹם לְעִיר מְבֻצָר וְלַעֲמוּד בְּרוֹזַל
 וְלַחֲמוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכַהֲנֶיהָ
 וְלַעַם הָאָרֶץ: יט וּנְלַחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי־אַתָּה אֲנִי
 נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילְךָ:

ספר "ירמיה" – פרק ב

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב הֲלֹךְ וּקְרַאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵת
כָּלוּלְתֶיךָ לְכֹתֶךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: ג קִדַּשׁ
יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רַאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל־אֲכָלֶיּוּ יִאֲשָׁמוּ רָעָה
תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה: ד שְׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב
וְכָל־מְשֻׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: ה כֹּה ו אָמַר יְהוָה מֶה־מִּצְאוּ
אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עוֹל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלַי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְיֶה־בָלוּ:
ו וְלֹא אָמְרוּ אֵיךְ יְהוָה הִמְעֵלָה אֶתְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיד
אֶתְנוּ בְּמִדְבָר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצִלְמוֹת
בְּאֶרֶץ לֹא־עֶבֶר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יֹשֵׁב אָדָם שָׁם: ז וְאָבִיא
אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוֹבָהּ וְתָבֹאוּ וְתִטְמְאוּ
אֶת־אֶרְצִי וְנַחֲלָתִי שְׁמָתֶם לְתוֹעֵבָה: ח הַפְּהֵנִים לֹא אָמְרוּ
אֵיךְ יְהוָה וְתַפְּשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי וְהָרַעִים פָּשְׁעוּ בִּי
וְהַנְּבִיאִים נָבְאוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־יֹעֵלוּ הֵלְכוּ: ט לָכֵן עַד
אָרִיב אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב: י כִּי עָבְרוּ
אֵי כְּתִיבִים וּרְאוּ וְקָדַר שְׁלַחוּ וְהִתְבוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הִיָּתְה

כֹּזֵאת׃ יא הֵהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הִמְיִיר
כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל׃ יב שִׁמוֹ שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשִׁעְרוּ חֲרָבוֹ
מֵאֵד נְאֻם־יְהוָה׃ יג כִּי־שָׁתִים רַעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עֲזָבוּ
מִקּוֹר ׀ מֵיַם חַיִּים לַחֲצַב לָהֶם בְּאֵרוֹת בְּאֵרֹת נְשֻׁבָרִים אֲשֶׁר
לֹא־יִכְלוּ הַמַּיִם׃ יד הֶעֱבַד יִשְׂרָאֵל אִם־יִלִּיד בַּיִת הוּא מִדּוֹעַ
הָיָה לְבוֹז׃ טו עָלָיו יִשְׁאַגּוּ כֹפְרִים נִתְּנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁתִּיחוּ אֲרָצוֹ
לְשִׁמָּה עָרְיוּ נִצְתָה נִצְתָה מִבְּלִי יֵשֵׁב׃ טז גַּם־בְּנֵי־נֶחֱ וְתַחֲפִנּוּס
וְתַחֲפִנְחִס יִרְעוּף קָדְקָד׃ יז הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָךְ עֲזֹבֶךָ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵת מוֹלִיכֶךָ בַּדֶּרֶךְ׃ יח וְעַתָּה מִה־לָךְ
לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לְשִׁתוֹת מִי שְׁחֹר וּמִה־לָךְ לְדֶרֶךְ אֲשׁוּר
לְשִׁתוֹת מִי נְהָר׃ יט תִּיִסְרֶךָ רַעַתֶךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ תוֹכַחֶךָ וּדְעִי
וּרְאִי כִי־רַע וּמָר עֲזֹבֶךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פִחַדְתִּי אֵלֶיךָ
נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת׃ כ כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֵלְךָ נִתְקַתִּי
מוֹסְרוֹתֶיךָ וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבֹד אֶעֱבֹר כִּי עַל־כָּל־גְּבָעָה
גְּבָהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן אֶת צִעָה זֹנָה׃ כא וְאַנְכִי נִטְעַתֶיךָ
שׁוֹרֵק כֹּלָה זֶרַע אֱמֶת וְאֵיךְ נְהַפְכָת לִי סוּרִי הַגָּפֶן נִכְרָיָה׃
כב כִּי אִם־תִּכְבְּסִי בַנֶּתֶר וְתִרְבִּי־לָךְ בְּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֶךָ לְפָנַי
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה׃ כג אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים

לֹא הִלַּכְתִּי רְאִי דְרַכְךָ בַּגֵּיא דְעֵי מָה עָשִׂית בְּכָרָה קָלָה
 מִשָּׂרְכַת דְרַכֵּיהָ: כד פָּרָה | לְמַד מְדַבֵּר בְּאֹת נִפְשׁוֹ נִפְשָׁה
 שְׂאֵפָה רוּחַ תֵּאֲנַתָּה מִי יִשְׁיבְנָה כָּל־מִבְקָשֶׁיהָ לֹא יִיעֲפוּ
 בְּחֻדְשָׁה יִמְצְאוּנָה: כה מְנַעֵי רַגְלְךָ מִיַּחַף וּגְרוּנְךָ וּגְרוּנְךָ
 מִצְמָאָה וּתְאֲמָרִי נוֹאֵשׁ לֹא כִי־אֶהְבֵּתִי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ:
 כו כְּבִשֶׁת גֵּנֵב כִּי יִמְצָא כֵּן הִבִּישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה
 מִלְכֵיהֶם שָׂרִיָּהֶם וְכַהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם: כז אֲמָרִים לְעֵץ אָבִי
 אֶתָּה וְלֶאֱבֹן אֶת יִלְדָתִי יִלְדָתִי כִי־פָנוּ אֵלַי עֲרָף וְלֹא פָנִים
 וּבִיעַת רַעְתָּם יֹאמְרוּ קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנו: כח וְאֵיה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לָךְ יְקוּמוּ אִם־יֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת רַעְתְּךָ כִּי מִסֵּפֶר עָרִיךָ
 הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה: כט לָמָּה תִרְיָבוּ אֵלַי כְּלָכֶם פִּשְׁעֵתֶם בִּי
 נְאֻם־יְהוָה: ל לִשְׂוֹא הִכִּיתִי אֶת־בְּנֵיכֶם מוֹסֵר לֹא לְקָחוּ
 אֲכָלָה חֲרָבְכֶם נְבִיאֵיכֶם כְּאֲרִיָּה מִשְׁחִית: לא הַדּוֹר אֲתֶם רְאוּ
 דְבַר־יְהוָה הַמְדַבֵּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מֵאֲפִלְיָה מֵדוּעַ
 אָמְרוּ עַמִּי רַדְנוּ לֹא־נְבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ: לב הִתְשַׁכַּח בְּתוּלָה
 עֲדִיָּה כָּלָה קִשְׁרֵיהָ וְעַמִּי שְׁכַחוּנִי יָמִים אֵין מִסֵּפֶר:
 לג מֵה־תִּיטְבִי דְרַכְךָ לְבַקֵּשׁ אֶהְבָּה לָכֵן גַּם אֶת־הַרְעוֹת לְמֹדְתִי
 לְמַדָּת אֶת־דְרַכֶּיךָ: לד גַּם בְּכַנְפֶיךָ נִמְצְאוּ דַם נִפְשׁוֹת

אֲבִיוֹנִים נְקִיִּים לֹא-בִמְחַתֶּרֶת מְצֹאתִים כִּי עַל-כָּל-אֱלֹהִים:
לֵה וְתֹאמְרִי כִּי נְקִיתִי אַךְ שָׁב אֲפֹ מִמְּנִי הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתְךָ
עַל-אֲמִרְךָ לֹא חָטָאתִי: לוֹ מִה-תִּזְלִי מֵאֵד לְשָׁנוֹת אֶת-דְּרָכְךָ
גַּם מִמְצָרִים תִּבְשִׂי כִּי-אֲשֶׁר-בִּשְׁתֵּי מַאֲשׁוֹר: לִז גַּם מֵאֵת זֶה
תִּצְאִי וְיִדְיֶךָ עַל-רֹאשְׁךָ כִּי-מֵאֵס יְהוָה בְּמִבְטַחֶיךָ וְלֹא
תִצְלִיחִי לָהֶם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "רזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטר" ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

ני"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 627]
